

Алис Норсен

РОЖДЕН ДЕН В ГОРАТА

Автор на текста © Алис Норсен
Художник © “Алфа-Омега”

Коректор Юлиана Трендафилова

© Издателство “Алфа-Омега”
София, 2013
ISBN 978-954-9694-21-5

“Алфа-Имеа” ЕООД
1505, Сафия, ул. “Марица” 10 тел. 087 846 85 82
E-mail: alfaomega_bg@yahoo.com

Алис Норсен

Рожден ден в гората

Това е откъс от книгата.

Цялата книга може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

Стрина Мишона се приближи до къщичката на Баба Костенура и почука на вратата. Отвътре се чува бавни тежки стъпки. После нещо издрънча, като че ли се катурна някаква кофа и след това всичко замря. Изминаха десетина минути без да се случи нищо. Но тъй като беше съвсем обичайно посетителите на Баба Костенура да чакат дълго, преди да им бъде отворена вратата, Стрина Мишона не се изненада. Тя дори си носеше куки и седна на едно пънче пред прага да плете. Обикновено изплиташе по един чорап преди домакинята да успее да се добере до вратата.

Не си мислете, че Баба Костенура беше болна, нито пък, че накуцваше. Тя беше вече на деветдесет и девет години и вървеше много по-бавно от най-бавната костенурка. Сутрин ставаше преди изгрев слънце, за да отиде на полянката в гората, да си похапне от най-вкусната тревица в околността. Но тъй като едва пристъпваше, най-често стигаше на полянката за обед, хапваше набързо, колкото бързо може да хапва една костурка на деветдесет и девет години и пак се запътваше назад. Така времето ѝ минаваше в едно постоянно пътуване между дома и горската поляна.

В дните, когато решише да си остане у дома се отдаваше на четене. Баба Костенура имаше най-голямата библиотека в цялата област. Дебели прашни томове с научни открития, големи книги с предания, тънки книжки с весели истории, при нея имаше всичко. Всеки, който искаше да научи повече за своя род, за своето село или историята на своя народ, отиваше при Баба Костенура. За да се отплатят за услугата, читателите носеха по нещо.

Така къщата се препълни с най-чудновати предмети и най-екзотични храни. На рафтовете на библиотеката можеше да се видят: ръждясала отварачка за консерви, стара алуминиева вилица, скъсана сламена шапка, очукана рамка за картини, химикали без пълнител, пластмасово пистолетче, амулет от зъб на сибирски тигър, африкански стъклени мъниста, изсъхнала китайска роза, парченце тънък индийски плат, разрязан наполовина кокосов орех. На масата пък можеше да се забележат две сушени фурми, една шишарка от сибирски бор, чадърчета от глухарче, сух джоджен, едно увяхнало лютиче, една сбръчкана ябълка, парченце сирене, корени от джинджифил, едно пожълтяло водорасло и, разбира се, зелена тревица от горската полянка.

На нощното шкафче на Баба Костенура на видно място до будилника, който я будеше преди изгрев слънце, стоеше една перлена мидичка. Тя беше особено скъпа на стопанката, защото когато беше млада, приблизително преди седемдесет и девет години един морски костенур беше минал по тези места и ѝ беше оставил този годежен подарък. Той беше напуснал дома си още като дете и беше предприел дълго пътуване, в търсене на дамата на сърцето си.

Като пристигна по тези места, той съвсем не беше очарован от пейзажа, защото нямаше нито езеро, нито река, но като видя Баба Костенура, която тогава съвсем не беше баба, а млада и много привлекателна дама, той тутакси се влюби и ѝ предложи да се оженят. Като годежен подарък ѝ остави перлената мидичка – спомен от морето, където беше неговият дом. След това както повелява обичаят в костенурските семейства, морският костенур трябваше да доведе за сватбата своите близки. След няколко щастливи

**Библио.бг - платформа за електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

